

ΣΚΕΤΣΑΚΙ: «Σωκράτης στο Γραφείο του Διευθυντή!»

Μικρό θεατρικό με χιουμοριστικό χαρακτήρα για τη διδασκαλία της Απολογίας του Σωκράτη – ιδανικό για δραματοποίηση στην τάξη.

Ρόλοι:

- Σωκράτης (ο ήρεμος, φιλοσοφημένος 'κατηγορούμενος')
- Διευθυντής (αυστηρός αλλά... απελπισμένος)
- Φύλακας (μαθητής με σφυρίχτρα, κάπως υπερβολικός)
- Νόμος της Τάξης (κρατά τα βιβλία κανονισμών)
- Νόμος Καμπάνας (κρατά... ένα ρολόι ή κουδούνι!)
- Μαθητής-Υπερασπιστής (προστατεύει τον Σωκράτη με επιχειρήματα)
- Μαθητής-Κατήγορος (θέλει... αποβολή για τον Σωκράτη!)

Σενάριο:

[Σκηνή: Το γραφείο του διευθυντή. Ο Σωκράτης κάθεσαι ήρεμα απέναντι.]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Σωκράτη, γιατί δεν έδωσες το διαγώνισμα; Όλη η τάξη έγραψε, εσύ... φιλοσοφούσες!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Δεν έγραψα, διότι θεώρησα ότι πρώτα πρέπει να μάθω τι είναι αλήθεια. Πώς να γράψω, αν δεν ξέρω τι σημαίνει "σωστή απάντηση";

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Και τι απάντηση είναι αυτή στο θέμα 2; "Η ψυχή γνωρίζει, όχι το στυλό!"

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ακριβώς! Το στυλό απλώς εκφράζει τη σκέψη. Όπως το στόμα, όταν μιλάς για κεφτεδάκια χωρίς να τα τρως...

[Μπαίνει ο Φύλακας με σφυρίχτρα]

ΦΥΛΑΚΑΣ: Κύριε Διευθυντά! Ο Σωκράτης επιχειρήσε... απόδραση από το μάθημα Φυσικής! Τον βρήκα να συζητάει στο κυλικείο για τη... βαρύτητα των αξιών!

[Μπαίνουν οι "Νόμοι" με καρτέλες]

ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ: Σωκράτη, υπέγραψες τον σχολικό κανονισμό. Οφείλεις να υπακούεις!

ΝΟΜΟΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ: Και να επιστρέφεις στην τάξη όταν χτυπά το κουδούνι, όχι όταν "χτυπήσει η συνείδησή

σου"!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Μα δεν παρανομώ... απλώς σκέφτομαι διαφορετικά. Αν όλοι υπακούαμε τυφλά, το κουδούνι θα κυβερνούσε το σχολείο!

[Μαθητής-Κατήγορος πετάγεται]

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ: Κύριε Διευθυντά! Ζητώ... αποβολή! Ή έστω ένα "φιλοσοφικό διάλειμμα"! Δεν αντέχεται άλλο αυτός ο Πλάτων-ας!

[Μαθητής-Υπερασπιστής σηκώνεται]

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ: Ο Σωκράτης απλώς μας μαθαίνει να σκεφτόμαστε! Είναι παράπτωμα αυτό ή... προχώρημα; Αν όλοι ρωτούσαμε λίγο παραπάνω, μήπως είχαμε καλύτερες απαντήσεις;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Άκου να δεις... Αν ήταν όλοι σαν εσένα, θα είχαμε τρία διαλείμματα και καμία εξέταση!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Άρα, θα αγγίζαμε την... αληθινή ευδαιμονία!

[Όλοι κοιτάζονται για λίγο... και ξεσπούν σε γέλια.]

[Τέλος]